

Matt Mitchell: Ruutin kirjan jälkikorjuu: Ruut ja Noomi, osa1

[Matt Mitchell: Gleanings from the Book of Ruth: Ruth and Naomi](#)

Osa 1/4: Ruut 1:1-22

Kutsun tätä lyhyttä (3 saarnan) sarjaa otsikolla "Ruutin kirjan jälkikorjuu". Siitä jo ilmeneekin, että kirjalla on kaksoismerkitys. Kerrotaanhan itse kirjassa jälkikorjuusta, maanviljelykseen kuuluvasta tähkien poiminnasta.

Tässä siis kuvataan ohranleikkuuseen liittyvää jälkikorjuuta. Tiedän sen, koska sain sen selville Googlesta. Joten jos ei ollut kyseessä ohranleikkuu, niin Google on väärässä, en minä. Oli niin tai näin, siinä on paljon rohkaisevampi kuva kuin meillä oli täällä tämän kuivan kesän aikaan (2012), vai mitä?

Olemme tietenkin syventymässä hengelliseen jälkikorjuuseen eikä maanviljelykseen. Mitä tiedon tähkiä voimme siis poimia Jumalasta ja hänen tavastaan toimia Ruutin kirjan perusteella? Ja mitä merkitystä sillä on meidän elämällemme?

Tänään luemme ja tutkimme Ruutin kirjan ensimmäistä lukua. Otsikoin tämän saarnani nimellä "Ruut ja Noomi". Koko kirjaa voitaisiin nimittää samoin, sillä kaksi kolmasosaa siitä kertoo näistä naisista, jotka ovat päähenkilöitä tässä tarinassa, ja kertomus kuvataan heidän näkökulmastaan.

Raamatusta pidän juuri siitä. Jotkut luulevat, että Raamattu jotenkin vihaa naisia ja on naisvastainen, mutta sellaiset kertomukset, joissa kerrotaan esimerkiksi Deborasta ja Ruutin kohtalosta osoittavat, että sellainen käsitys on pelkkä myytti. Raamattu on myönteinen kirja naisia kohtaan ja siinä kerrotaan joistakin ihailtavista naisista, joilta voimme oppia paljon. Tällä kertaa opimme Ruutilta ja Noomilta.

Olen sanonut aiemmin jo monituisia kertoja, että paras tapa tutustua tällaisiin kertomuksiin on teeskennellä (ainakin jollain tasolla), että ei ole koskaan kuullutkaan koko tarinaa. On parasta syventyä kertomukseen kuin lukisi sitä ensi kertaa. Sitten huomata siitä niitä asioita, joita ensikertalainen huomaisi.

Siihen aikaan, kun tuomarit hallitsivat Israelia, tuli kerran nälänhätä maahan. Muuan mies Juudan Betlehemistä muutti silloin vaimonsa ja kahden poikansa kanssa siirtolaiseksi Moabin maahan. Miehen nimi oli Elimelek, hänen vaimonsa oli Noomi, heidän poikansa olivat nimeltään Mahlon ja Kiljon, ja he olivat efratalaisia Juudan Betlehemistä. He tulivat Moabin maahan ja jäivät sinne asumaan. Ruut 1:1-2.

Kertomus on ajalta, jolloin "tuomarit hallitsivat Israelia". Se ei ollut hyvää aikaa. Olemme viimeisen kolmen kuukauden aikana oppineet, kuinka synkkä ja vaikea aika se oli [Tätä saarnasarjaa ei ole toistaiseksi suomennettu, ehkä myöhemmin. Suom.huom.] Ja tosiaankin silloin oli Israelissa nälänhätä. Mahdollisesti midianilaiset aiheuttivat sen, kun he tunkeutuivat maahan ryöstelemään heinäsiirakkojen tavalla. Muistattehan sen Tuomarien kirjasta? Tai ehkä oli kyseessä Jumalan tuomiot, joiden takia ei saatu sadetta, koska kansa harrasti hillitöntä epäjumalapalvontaa. Jumala oli uhannut rangaista kansaa sillä tavoin 5. Mooseksen kirjassa. Ei siis kerrota, mistä nälänhätä johtui, mutta on selvää, että kyseessä oli ankara koettelemus.

Ja Betlehemissä asui mies nimeltä Elimelek. Kertomus alkaa ikävissä merkeissä ja näemme myöhemmin, kuinka se päättyy. Elimelek ja hänen vaimonsa Noomi tekivät vaikean päätöksen. He päättivät lähteä Luvatususta maasta ja mennä Jordanin yli Moabin maahan. Mies otti mukaansa vaimonsa ja kaksi poikaansa, Mahlonin ja Kiljonin, ja asettui Moabin maahan. Mutta kaikki ei sujunut hyvin.

Elimelek, Noomin mies, kuoli, ja Noomi jäi yksin molempien poikiensa kanssa. Pojat ottivat itselleen moabilaiset vaimot; toisen nimi oli Orpa ja toisen Ruut. Kun he olivat asuneet siellä kymmenisen vuotta, kuolivat myös molemmat pojat, Mahlon ja Kiljon, ja niin Noomi oli yksin menetettyään sekä miehensä että poikansa. Ruut 1:3-5.

Tuskin pystymme kuvittelemaan, kuinka kauheita kokemuksia nämä olivat Noomille. Ensiksi hänen miehensä kuoli. Toiseksi hänen poikansa naivat kumpikin moabilaiset naiset, joka oli varmaankin teknisesti laillista, mutta siihen aikaan ei mitenkään toivottavaa hurskaassa juutalaisperheessä. Ja he joutuivat asumaan maassa, jossa ihmiset palvelivat muita jumalia.

Sitten pojatkin kuolivat. Kului kymmenisen vuotta ja tuloksena kolme leskeä eikä yhtään lastenlasta jatkamassa sukua! Leskeksi jääminen noina aikoina merkitsi epävarmuutta, paljon suurempaa epävarmuutta kuin vastaava asia meidän päivinämme. Se oli pelottava tilanne, kun ei ollut ympärillä yhtään sukulaisia, jotka olisivat huolehtineet leskistä ja ajaneet heidän laillisia etujaan.

Noomilla ei ollut ketään. Siltä ainakin näyttää. Ei ketään tarpeeksi läheistä. Erityisesti näin oli Moabissa. Eikä ollut vain yksi leski - oli kolme leskeä! Noomi, Orpa ja Ruut. Kolme naista uhanalaisessa tilanteessa. Tilanne näytti toivottomalta, kun oli niin paljon huolta ja surua. Mitä sitten tapahtui?

Oletko sinä koskaan ollut tilanteessa, jossa kaikki näytti toivottomalta etkä tiennyt, mitä tapahtuisi? Sinä koit, että matto vedettiin jalkojesi alta ja maailmasi joutui syöksykierteeseen? Sellaisia olivat tuntemukset tässä kertomuksessa, sellaisessa tilanteessa elettiin. Elettiin tuomarien aikaa ja Noomi menetti kaiken, mikä takasi hänelle ulkonaista turvallisuutta elämässä. Kaiken paitsi kaksi miniää.

Noomi päätti lähteä miniöittensä kanssa kotimatalle Moabin maasta, sillä hän oli siellä kuullut, että Herra oli huolehtinut kansastaan ja antanut sille hyvän sadon. Ruut 1:6.

Herra oli ollut armollinen kansaansa kohtaan ja antanut ruokaa. Ja kun Noomi kuuli siitä, hän päätti lähteä kotimatalle Betlehemiin. "Leivän talossa" oli taas leipää.

Kun hän lähti sieltä missä oli asunut, hänen molemmat miniänsä tulivat mukaan, mutta heidän ollessaan matkalla Juudan maahan Noomi sanoi miniöilleen: *"Palatkaa kumpikin äitinne luo. Olkoon Herra teille hyvä, niin kuin te olette olleet hyviä vainajiamme ja minua kohtaan. Kunpa te Jumalan avulla saisitte molemmat uuden miehen ja löytäisitte turvan ja onnen hänen kattonsa alla."* Ruut 1: 7-9.

Minusta näyttää, että Noomi halusi auttaa näitä kahta naista. Onhan mahdollista, että hän vain yrittää karistaa heidät kannoiltaan, olivathan he taakkana hänen niskassaan. Mutta siltä ei vaikuta kuitenkaan. Pikemminkin tästä saa vaikutelman, että hän välitti noista naisista ja koki, että heidän olisi parasta päästä uusiin naimisiin Moabissa. Hän ilmeisesti ajattelee, että heillä olisi paremmat mahdollisuudet löytää uudet miehet Moabista, vaikka vaikuttivatkin hedelmättömiltä. Ovathan he moabilaisia, onhan heillä ehkä jonkinlaiset mahdollisuudet. Samalla on hänen puoleltaan aika tyhmää lähettää heidät pois, kun hän tietää, että kaikki todelliset siunaukset tulevat Israelin Jumalalta. Häneltä Noomi anoo siunausta heidän elämäänsä. Pidän kovasti siitä, miten hän sen ilmaisee: "Olkoon Herra teille hyvä, niin kuin te olette olleet hyviä vainajiamme ja minua kohtaan". (jatkuu)

Matt Mitchell

Copyright © 2013 Matt Mitchell. Artikkelin on suomennettu ja julkaistu luvalla pastori Mitchell'in blogista [Hot Orthodoxy](#).

Copyright © 2013 Uskon kilpi. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net